

# Tanácskozik az MSZMP VII. kongresszusa

(Folytatás az 1. oldalról)

nek, s ott állandó küldöttséggel képviseltek magukat.

Küldötteink rendszeresen részt vesznek az ENSZ közgyűlésének teljes ülésein, illetve a közgyűlés idején működő hét bizottság munkájában. Részt veszünk az ENSZ technikai segélynyújtási program végrehajtásában, a gazdaságilag elmaradott országok technikai támogatásában. Tagjai vagyunk az ENSZ számos specializált intézményének.

Aktív szerepet játszunk több nemzetközi tömegszervezetben is: a Béke-Világtanácsban, a Szakszervezeti Világövetségben, a Demokratikus Ifjúsági Világövetségben, a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetségben, a Demokratikus Jogászok Nemzetközi Szövetségében és másutt. Mintegy 280 nemzetközi szervezetben van magyar képviselő.

A tőkés országokkal való kapcsolataink normalizálásában különös fontosságot tulajdonítottunk és tulajdonítunk Ausztriának.

Ugy véljük, nemcsak a két ország érdeke, hanem az általános nemzetközi helyzet is szükségessé teszi a jószomszédi viszony kialakítását.

Ebben a vonatkozásban néhány területen már örvendetes javulás tapasztalható, de olykor-olykor még érezzük azokat az erőket, amelyek elsősorban felelősek a

magyar-osztrák viszony súlyos megromlásáért. Mi mindent megteszünk, hogy a mutatkozó javulási tendencia uralkodjék a két ország kapcsolatában, s eltűnjenek az összes hidegháborús elemek a magyar-osztrák viszonyból.

Örömről és megelégedésünkre szolgál, hogy hazánk egyre teljesebb kapcsolatba kerül azokkal az afrikai és ázsiai országokkal, amelyek nemrég még az imperialista gyarmatosítók igájában sínylődtek, s ma már rátértek a nemzeti függetlenség útjára.

Ezután a Magyar Szocialista Munkáspárt és a testvérpártok kapcsolatairól szólt Kiss Károly. Hangsúlyozta: a legutóbbi három évben kommunista testvérpártjainkkal való kapcsolataink erősebbé, sokrétűbbé váltak. E kapcsolatok a kommunista és a munkáspártok 1957-es moszkvai nyilatkozata szellemében a kölcsönös megbecsülés, a nemzetközi kommunista mozgalom eszmeipolitikai egysége és az egyes országok kommunista pártjai önállóságának alapjára épültek.

Major Tamás elvtárs, a Központi Bizottság tagja, a Nemzeti Színház igazgatója, budapesti küldött felszólalásában kulturális életünk gazdagodásáról beszélt.

A következő felszólaló, Révész Géza vezéreztres elvtárs, honvédelmi miniszter, a Központi Bizottság tagja volt.

## Néphadseregünk katonái készen állnak szocialista vívmányaink megvédésére

Révész Géza vezéreztres elvtárs felszólalása

— Dolgozó népünkkel együtt a magyar néphadsereg személyi állománya is lelkesen, nagy várakozással készült pártunk e nagy jelentőségű kongresszusára — hangoztatta. — Néphadseregünkben a kommunista és pártönkivüliek széles körben megvitatták a kongresszusi irányelveket és egységesen állást foglaltak céljai mellett, mert ezekben hazánk felvirágoztatásának további nagyserű programját látják.

Néphadseregünk az ellenforradalmi lázadás leverése óta pár-

tunk irányításával jelentősen fejlődött. Az ellenforradalom elleni harcban, a testvéri fegyveres testületekkel együtt megedződött, újjászületett.

Tiszta, ma politikailag egységesebb és szilárdabb, hivatásstudata magasabbokú, mint az ellenforradalmat megelőző években volt. Néphadseregünk katonái — dolgozó népünk fia, munkás- és dolgozó parasztfiatalok, s ez kifejezi azt, hogy hadseregünk valóban a munkásosztály és a

## A technikai haladás általános feltétele valamennyi gazdasági célkitűzésünk sikeres megvalósításának

Kiss Árpád elvtárs felszólalása

Utána Kiss Árpád elvtárs, a Központi Bizottság tagja, az Országos Tervehivatal elnöke a műszaki fejlesztés jelentőségéről beszélt. Hangsúlyozta, hogy a Magyar Szocialista Munkáspárt és a forradalmi munkás-paraszt kormány megalakulása óta a népgazdaság tervezésével és irányításával összhangban munkálkodunk az ipar technikai színvonalának emeléseért. Ez szerves része a népgazdasági tervekben foglalt szocialista építésnek. Az utóbbi években születtek ugyan komoly eredmények, de ezek még korántsem kielégítőek, az év első tíz hónapjában az ipari termelés napi átlagban 11 százalékkal emelkedett a megelőző évekhez képest, a termelési hatékonyság viszont csak 4 százalékkal.

Hazánk körülményei között azért is különösen fontos a termelés magas technikai kultúrája, mert nélkülül állandóan gátolná a népgazdaság fejlesztését az ország nyersanyag és energiahiányának korlátja.

Kiss Árpád elvtárs ezután rámutatott arra, hogy a második ötéves terv időszakában a műszaki színvonal fejlesztésének három alapvető fontosságú területe van. Az első: ésszerűbben kell gazdálkodni az energiaforrásokkal. A második: az egész iparban, különösen az átlagosnál nagyobb mértékben fejlesztendő iparágakban, új technológiai eljárásokat kell alkalmazni. A harmadik feladat pedig az, hogy

növeljük a vegyipar, különösen a műanyagipar súlyát a termelésben és a vegyipar termékeit fokozottan használjuk az ipar többi ágazataiban, elsősorban a könnyűiparban és a gépiparban.

Az első feladattal kapcsolatban rá kell mutatni arra, hogy az energiagazdálkodásban a hároméves terv idején eredményes munkát végeztünk. Korszerűsítettük és gazdaságosabbá tettük az energiatermelést átalakító berendezéseket, növeltük azok hatásfokát. Ezt a munkát folytatnunk kell. Ezenkívül a második ötéves terv időszakában kedvező változásokat is előirányozhatunk az energiaforrások összetételén. A Szovjetunió ugyanis, túlnyomórésztben saját költségén, kiépítette az európai népi demokratikus országok felé a kőolaj-távvezetéket. Így mi is nagy mennyiségben importálhatunk nyersolajat. Energiamérlegünkben tehát a szénfelhasználást csökkenthetjük, mert különösen a vasúti vontatásban és a mezőgazdaságban sokkal több Diesel-olajat használhatunk fel.

— Az előttünk álló műszaki feladatok megoldásában igen komoly és jelentős pártvezetők feladata. Pártszervezeteinknek be kell avatkozni az ezért folyó harcban, fel kell lépni a megszokottság, a kényelmesség ellen, az új szemlélet meghonosodásáért.

vele szövetséges dolgozó parasztság érdekeinek fegyveres védelmezője.

Ezernyi szál fűzi össze dolgozó népünkkel, s mi azon fáradozunk, hogy ezek a szálak mind erősebbek, eltérhetetlenebbek legyenek. Ezért legfontosabb feladatunknak tartottuk és tartjuk néphadseregünk erkölcsi, politikai szilárdságának megerősítését, a harckészültség és a proletárhatalom iránti felelősségérzet magas fokra emelését.

Révész Géza a továbbiakban hangoztatta, hogy népünk abban a tudatban végezheti építő munkáját: hadserege — szoros egységben a Szovjetunió és a szocialista tábor országainak hadseregeivel — megbízhatóan őrködik békés életén, készen áll a béke és a szocializmus ellenségei támadó kísérleteinek visszaverésére.

— Ez az erő nem az agresszió céljait szolgálja. A szocialista tábor országai nem fenyegetnek, nem veszélyeztetnek senkit.

Mi nem akarunk háborút, sőt fényes állunk a legmesszebbre leszerelésre, — de természetesen nem egyoldalúan.

Amíg a revansista nyugatnémet hadsereg erőltetett ütemű fegyverkezése folyik, amíg atomfegyvert adnak Hitler volt tábornokai kezébe, amíg katonai támaszpontok hálózata épül hazánk és a szocialista tábor köré, addig nem mondhatunk le békénk és függetlenségünkkel szembe a biztosításáról, amelyet a néphadsereg jelent.

Néphadseregünk katonái minden erejükkel arra törekednek, hogy pártunk vezetésével kivégezzük részüket népünk építő munkájától, szilárdan együtt haladjanak a szocialista országok varsói szerződésben egyesült fegyveres erőivel, rendíthetetlenül védelmezzék szocialista vívmányainkat, népünk békéjét, hazánk biztonságát — mondta a kongresszus küldötteinek nagy tapsa közben felszólalása végén Révész Géza.

Kertész Sándor elvtárs, Pest megyei küldött, a Szerszámgyépfelvezető Intézet kutató mérnöke volt a következő felszólaló.

Befejezésül Kiss Árpád elvtárs hangsúlyozta, hogy a technikai haladás nem egyszerűen a terv egyik célkitűzése, hanem általános feltétele valamennyi célkitű-

zés sikeres megvalósításának. Nemeslaki Tivadar elvtárs, a Komárom megyei Pártbizottság titkára szólt fel ezután, majd Nagy Józsefné elvtársné, könnyűipari miniszter következő szóla-

lásra. Először a fogyasztási ipar fejlődésével, a lakosság ellátásával foglalkozott. A párt politikája és ennek alapján a gazdaságvezetés munkája az utóbbi három évben abban is következetes volt — mondotta —, hogy nemcsak mennyiségileg elégítjük ki a megnövekedett igényeket, hanem minőségben, fóként pedig áruválagzóiban. Sokkal jobb, többféle árut bocsájunk a dolgozók rendelkezésére, mint korábban. Ma már alig emlékszünk az 1950-1953-as évek könnyűipari termelésének uniformizáló jellegére.

Ma a pamutipar évenként mintegy ezer, a gyapjúipar több, mint kétezer szövetminta, a cipőipar 600-800 fajta cipőt mutat be a kereskedelmnek.

Ilyen széles választék persze nincsen az üzletekben, és nem is tudnánk mind legrájni, de az áruellátás választékossága terén vevőink számára óriási a haladás.

Azt az utat sem akarjuk járni többé, amit például 1952-ben jártunk, amikor úgyszólván minden-

harmadik embernek egyforma volt a lódenkabátja, mert csak két-három fajta gyártottunk, hatalmas sorozatokban. Ezt nem akarjuk, sőt

vállalataink továbbra is ezernyi új cikket adnak majd a kevésbé keresett, divatját múlt árak helyett.

A kongresszusi munkaverseny lehetővé tette, hogy a könnyűiparban máris felülvizsgálhatunk néhány olyan alacsony termelési előirányzatot, amelyet saját ötéves tervjavaslatunkban eredetileg felvettünk. A dolgozók versenyére lehetővé tette, hogy az év második felében már nemcsak a lemaradásokat pótolják, hanem jelentős túlteljesítést is elértek

Befejezésül az ipar átszervezésével kapcsolatos problémákkal, feladatokkal foglalkozott.

Ezután Armand Magnin, a Svájc Kommunista Párt Politikai Bizottságának tagja, Eloy Torres, Venezuela Kommunista Pártja Politikai Bizottságának tagja, Van Turhaut Lambertus, a Holland Kommunista Párt Központi Bizottságának tagja és Bruce Magnusson, a Kanadai Kommunista Párt Politikai Bizottságának tagja szólt fel.

Ezzel a csütörtök délutáni ülés véget ért.

## Az ötödik tanácskozási nap

Az MSZMP VII kongresszusának pénteki ülését Lombos Ferenc elvtárs, a Győr megyei Pártbizottság első titkára nyitotta meg. Bejelentette, hogy az Afrikai Függetlenségi Párt Központi Bizottsága, a Maláji Kommunista Párt Központi Bizottsága, a Guatemalai Munkapárt Központi Bizottsága táviratban, illetve levélben üdvözölte az MSZMP kongresszusát.

Ezután Haled Bogdas elvtárs, a Szíriai Kommunista Párt főtitkára, Artine Madeyan, Libanon Kommunista Pártja Politikai Bizottságának tagja köszöntötte a kongresszust, majd Kállai Gyula elvtárs a szerkesztő bizottság nevében bejelentette a kongresszusnak, hogy a küldötteknek szétosztott rövid határozati javaslatokhoz és ahhoz mellékelte két pártdokumentumhoz — a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának irányelvei a párt VII. kongresszusára és az Irányelvek a gazdasági feladatok megoldására és a második ötéves terv kidolgozására című dokumentumokhoz — lényegét érintő módosítási javaslatok nem érkeztek.

A vitában felszólalók — mondta — önmaguk és küldött csoportjuk nevében az irányelvekkel egyetértettek és azokat elfogadták. A tézisek közzététele óta elért újabb eredmények, az elhangzott vita és a beérkezett megjegyzések alapján a szerkesztő bizottság a határozati javaslat szövegét néhány helyen pontosabbá tette.

— A szerkesztő bizottság nevében javasolta a kongresszus küldötteinek: a Központi Bizottság által kibocsátott két okmányt azzal emelje kongresszusi határozattá, hogy a végleges szöveget az újonnan megválasztandó Központi Bizottság, illetve annak szervei hagyják jóvá.

A kongresszus tudomásul vette a szerkesztő bizottság jelentését.

Ezután az elnöklő Lombos Ferenc felkérte Kádár János elvtársat, tartsa meg összefoglalóját az első és a második napirendi pont vitájáról.



Van Turhaut Lambertus elvtársat, a Holland Kommunista Párt küldöttét üdvözik a Gheorghiu-Dej Hajógyárban